

Hififreak bleef thuis en verwelkomde een paar setjes Onixen in zijn luistergrot (deel 1).

Hoe een en ander tot stand kwam:

Enkele maanden geleden kwam ik in contact met Roderick van hifi123.nl, de man die het merk Onix in de lage landen vertegenwoordigt. Na wat over en weer geklets besloten we na aankomst van de nieuwe zending een paar speakers op te gaan stellen in mijn luisterruimte.

Het duurde allemaal wat langer dan verwacht, maar op mijn leeftijd is haastige spoed zelden goed, of zo u wilt, wat in het vat zit verzuurt niet. Begin juni ontving ik dan ook een mail dat alles bijna binnen was en op 19 juni j.l. werden er uiteindelijk drie dozen bezorgd bij Huize Hififreak.

De speakers:

Twee redelijk grote dozen waarin, zoals de tekst op de doos aangaf, de Rockets RS 450 zich moesten bevinden.

In de andere doos bevinden zich twee monitoren. Toen de RS 450's uitgepakt werden, bleek dat het met de verpakking dik in orde is. Dubbele dozen, apart doosje met spikes en schoteltjes, een setje handschoenen ter voorkoming dat de delen in pianolak beduimd zouden worden en natuurlijk per doos een speaker. Deze zitten in een stoffen hoes en voorts omwikkeld door beschermdelen van schuim. Je zou bijna beweren dat je met de doos kunt gaan gooien, zonder dat de speaker beschadigd raakt, maar gezien het gewicht en het eventuele (kleine) risico heb ik 't niet uitgeprobeerd. Nadat de speakers uitgepakt zijn en voorzien van spikes plaats ik ze ongeveer op de plaats waar normaal gesproken de kleine ADAM's op stands staan. Daarna schakel ik de apparatuur in en draai ik een paar nummertjes en laat zowel de uiterlijke verschijning als de sound op me inwerken.

Qua afwerking ziet de RS 450 er prachtig uit. Rank van voren, met aan de zijkant wat "uitbuikend" en weer "inlopend" aan de achterzijde. De boven- en onderzijde zijn zwart van kleur en wel in pianolak gespoten. Dat ziet er toch altijd weer chique uit, maar maakt het ook wel enigszins kwetsbaar. Op de achterzijde treffen we twee poortjes en een paar deugdelijke aansluitingen.

De speaker is slank en elegant om te zien en bevat drie units waarvan de twee die het midden en laag voor hun rekening nemen van bescheiden afmeting zijn.

Voor degenen die altijd gek op getalletjes zijn volgen hier de gegevens.

Specificaties speakers:

Onix Rocket RS 450:

Systeem: 2-weg, bassreflex-directstraler systeem met twee baspoorten aan de achterkant.

Drivers: Vifa Ring Radiator tweeter, twee maatwerk 10.3cm lange slag mid-laagunits

Frequentiebereik: ± 1.35 db 200Hz tot 20KHz; ± 3 dB 38 Hz tot 20 KHz

Scheidingsfilter punt: 2.5kHz

Impedantie: 8 Ohm nominaal

Gevoeligheid: 87dB (1 watt/1 meter)

Afmetingen: (HxDxW) 954 x 397 x 222 (midden) - 164(voor) - 137(achter) mm

Gewicht: 32 kg

De andere apparatuur die in eerste instantie ingezet wordt is:

Voorversterker: Bryston BP25DA

Eindversterker: Bryston 14B SST

DAC: North Star Design DAC 192

Loopwerk: North Star Design loopwerk

Kabels: Interlinkjes van VLS en speakerkabels van Madrigal

Speakers: Onix Rocket RS 450

Luisteren:

Dan is de tijd rijp om de eerste cd op zijn plaats te leggen en kan de muziek van zich laten horen. En ja, dan is er een ander geluid als ik gewend ben en dat is even wennen. Dat moet je tijd gunnen en op je in laten werken, want het is niet reëel om deze speaker direct te vergelijken met een van mijn andere speakers, daar de aanschafprijzen elkaar te veel ontlopen, de opbouw en afmeting zo anders zijn en zo kan ik nog even doorgaan. Maar even een volgend cd-tje erin en wat lopen door de ruimte, even zitten in de stoel en een beeld proberen te vormen.

Het hoog is in voldoende mate aanwezig, maar het laag roffelt er m.i. in sommige passages iets te enthousiast op los. Niet dat het van het kaliber tjetjie-bengbeng-kaboenk is, zeker niet, maar dit moet anders kunnen. Na meerdere nummers begint de temperatuur op te lopen, want mijn versterker produceert nu eenmaal 's winters een aangename warmte. Op dit moment is 't echter geen winter maar zomer en wellicht ook door het gesjouw en de spanning waarmee het beluisteren van iets nieuws altijd gepaard gaat, is de temperatuur voor mij niet meer prettig om door te gaan. Ik sluit het luisteren dan ook af met een stukkie Dylan, in de vaste overtuiging dat het de volgende keer een andere, wellicht reëlere ervaring zal zijn. Ik drink nog en glaasje, overdenk mijn zonden en ga te bedde. Morgen weer een dag, met ongetwijfeld legio nieuwe kansen, maar dat bleek achteraf toch anders te verlopen.

Daags erna toch maar weer eens rustig plaats genomen in de grot. De apparatuur is opgewarmd en we gaan voorzichtig van start met een aantal stukken klassieke muziek. De boost in het laag, die gisteren voor mij in ruime mate aanwezig was, doet zich vanmiddag niet voor of ik ervaar het anders. Het ene na het andere cd-tje vindt zijn weg in de North Star en je merkt dat ook die er zin in heeft, tot er een niet goed gecentreerde nieuwe cd met muziek van Bach ingepropt wordt. Hij pakt 'm wel, maar de herrie die het onder 't luik teweeg brengt doet mij besluiten er maar weer een

andere cd in te doen. Het klinkt uitermate relaxed zonder dat je erbij dreigt in slaap te vallen. Het hoog is prachtig aanwezig, zonder scherp te zijn. In een sentimentele bui pak ik wat oudere cd's en het valt me wel op dat de Onixen qua opnamen enorm vergeeflijk zijn. In mijn eigen set kan ik me uitermate ergeren aan sommige "platte" cd's. De Onixen doen uiterste hun best er iets moois van te maken en dat is op zich wel prettig. Je krijgt dan ook niet voortijdig het onrustige gevoel maar iets anders op te zetten. Nee, je luistert nu eenmaal meer uit. De luistertijd is beperkt omdat andere beslommeringen deze dag weer enorm opgeslokt hebben en naar het zich laat aanzien zal dat de komende dagen niet anders zijn. Ik kijk dus uit naar het weekend waarin ik uitgebreid tijd vrij denk te maken voor de Onixen.

Andere samenstelling set:

En zo verliep het dan ook. Aangezien mijn rug meewerkte besloot ik eerst maar eens meer energie te stoppen in de opstelling van de speakers. Ze moesten m.i. iets meer uit elkaar, om ze vervolgens wat in te draaien zodat ze mooi afstralend naar de luisterplek hun werk konden doen. Vervolgens ook maar eens de set verandert.

De volgende apparatuur wordt ingezet:

Als versterker de Korsun KS99.

Als bron doet de Yamaha CDX 496 dienst.

De luidsprekerkabels zijn van Jackson en de interlink tussen versterker en cd-speler is van VLS.

Opnieuw luisteren:

Dit alles geplaatst op het inmiddels welbekende witte Ikea-tafeltje en we kunnen zo meteen door. Na het geheel een opwarmrondje of tien gegund te hebben plaats gaan we van start met het m.i. prachtige "Please keep your ticket till the end" van Gelka. Ik hoor jullie denken: Veel samples, dat is toch geen echte muziek? Ik vind het nu eenmaal veel emotie bevatten en er zitten enorm veel effecten in die zo maar onopgemerkt zouden kunnen blijven en juist daarom draai ik dit nummer. De informatie komt feilloos door zoals ik de muziek ken en daarmee is het spel begonnen.

Ik draai "Theme from the Pink Panther" in de uitvoering van Henri Mancini, heerlijk

ouderwets stereo uit de zestiger jaren en natuurlijk de recentere uitvoering van Erich Kunzel and the Cincinnati Pops. De laatste klinkt perfect, de eerste vervult mijn hart met weemoed. Vroeger Nee, vroeger was niet alles beter, want toen destijds heb ik de opname van Henri niet zo goed gehoord als hedenmiddag.

Ik luister nog even door en er bekruipt me opeens een gevoel, zoals ik dat een aantal maanden geleden had toen ik de Korsun aanschafte. Later heb ik 'm liefkozend mijn ontdekking van 2007 genoemd. Dat zou ook wel eens voor de Onixen 't geval kunnen zijn. Ondanks dat het jaar nog niet om is zie ik dit toch ook als een bijzondere speaker, waarvan ik het genoegen mag proeven 'm uitgebreid te mogen proberen in mijn eigen grot. Geweldig!

Samenvattend:

De speakers zien er enorm goed uit. De kleur en verwerking van het vineer, de onder- en bovenkant in pianolak, allemaal kwalitatief van hoog niveau. Het maakt indruk en geeft je het gevoel een dure speaker in huis te hebben. De afwerking is zondermeer goed en oneffenheden doen zich niet voor. Het aansluitmateriaal op de achterzijde smooit highend-achtig, hetgeen de uitstraling compleet maakt. Het luisteren in mijn geval was genieten en ik heb me toch ook wel weer afgevraagd hoe ze 't presteren om uit twee van dit formaat mid-laag units en een beperkte kastinhoud zulk laag te toveren. Het gemis van een grote woofer heb ik niet gehad, maar wellicht komt dat omdat ik zelf naar monitors met units van beperkte omvang luister.

Heeft zo'n Onix dan geen nadelen? Zeker, maar dat is snel opgelost. De speaker is immers zo slank dat hij niet bepaald stevig op de ondergrond staat. Ik kan me voorstellen dat je met een ondernemende kleine in huis bang bent dat ze vroeg of laat de luidspreker over zich heen zal krijgen. Maar, ook daar denk ik een oplossing voor gevonden te hebben. Maak een strip met twee spikes op de uiteinden en met twee gaten die middels schroeven op de originele plaats van de spikes bevestigd worden, waarmee het geheel niet een-twee-drie meer omvalt.

Nog meer minpunten? Wellicht de prijs van al dit moois. Voor een set Onix Rocket RS 450 betaal je net geen € 1000,00. Daarvoor krijg je iets moois. Natuurlijk zijn er in die prijsklasse voldoende andere speakers te koop. Namen hoef ik niet te noemen, maar of je dan ook 't zelfde niveau in huis haalt als deze speaker in zich heeft, blijft natuurlijk de vraag. Qua looks zal het m.i. moeilijk zijn een mooiere te treffen voor dat geld, maar dat is mijn bescheiden mening. Kortom: Deze zijn de moeite waard om te gaan beluisteren als je op zoek bent naar een vloerstaande speaker, die niet meer mag kosten dan € 1000,00.

Binnenkort maar eens gaan zitten voor de Onix Reference 1.

Ik houd jullie op de hoogte.

Voor meer informatie m.b.t. Onix:

www.hifi123.nl

Met dank aan Roderick van hifi123 Benelux.

Met oprechte hifigroet,

Uw aller doch enigen Hififreak

© www.hififreak.nl